

ZONDAG 22 NOVEMBER 2020 MARTINIKERK

Gedachtenisdienst

Dit is de laatste zondag van het kerkelijk jaar.

Vandaag noemen we de namen van hen die het afgelopen kerkelijk jaar overleden zijn.

Na deze viering steken we lichtjes voor hen aan.

's Middags is er voor iedereen die dat wil gelegenheid om een lichtje aan te steken voor iemand die gemist wordt.

Voorgangers: ds. Jan Willem Nieboer en ds. Fedde Welbedacht.
Organist: Bob van der Linde en Johan Trouwborst (tweede deel van de morgen)
Zang: Christel van Bockxmeer, Grietje Dam, Durk Dam, en Jan Eelkema
Bloemschikking: Ellie Talsma en Ria Kouwenhoven
Ouderling van dienst: Roel Nak

Liturgie

Orgelspel

Welkom

Muziek: Jo Hear dy't foar it oanbegjin (Hertslach 112)

Jo, Hear, dy't foar it oanbegjin
fan tiid en plak bestiene,
de bergen komt gjin dei yn 't sin
dat Jo der noch net wiene.
Jo giene oer de ieuwen wiid
mei generaasjes troch de tiid.

In minske rekkent mei de dei.
Foar Jo dy't ivich binne
is tûzen jier in amerij,
in glimke fan de sinne.
Mar allemins op ierde krijt
in kromke fan jo ivichheid.

In minske libbet mar sa koart.
Och, lit him net ferkomme
foardat er bloeid en siedde
hat as finnegers fol blommen.
Ien dei ta eare fan de wrâld
is tûzen jier yn jo ûnthâld.

Onze Hulp

Inleidende woorden

Gebed

Lezing: Psalm 139: 1-14

HEER, u kent mij, u doorgrondt mij,
u weet het als ik zit of sta,
u doorziet van verre mijn gedachten.
Ga ik op weg of rust ik uit, u merkt het op,
met al mijn wegen bent u vertrouwd.

Geen woord ligt op mijn tong,
of u, HEER, kent het ten volle.
U omsluit mij, van achter en van voren,
u legt uw hand op mij.
Wonderlijk zoals u mij kent,
het gaat mijn begrip te boven.

Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen,
hoe aan uw blikken ontkomen?
Klom ik op naar de hemel – u tref ik daar aan,
lag ik neer in het dodenrijk – u bent daar.

Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad,
al ging ik wonen voorbij de verste zee,
ook daar zou uw hand mij leiden,
zou uw rechterhand mij vasthouden.
Al zei ik: 'Laat het duister mij opslokken,
het licht om mij heen veranderen in nacht,'
ook dan zou het duister voor u niet donker zijn –
de nacht zou oplichten als de dag,
het duister helder zijn als het licht.

U was het die mijn nieren vormde,
die mij weefde in de buik van mijn moeder.
Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan,
wonderbaarlijk is wat u gemaakt hebt.
Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.

Muziek: Orgel improvisatie op Psalm 139

Overweging

Muziek: Lied 932: Rust nu mijn ziel

Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,
dringen om ruimte die God toebehoort.
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen;
chaos vraagt een herscheppend woord.

Rust, mijn ziel. Dit is jouw lichaam,
jouw lastig lichaam. Hoe word je weer
heel?
Soms even raakt hemel de aarde;

Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig
te vroege vrede, maar geef je aan God.
Voedsel is het dat niet verzadigt;
drinken te over, toch kwelt dorst.

God geve dat je ziet en weet.

Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,
durf te geloven, hoor: God heeft je lief.

In pijn en leed deel je in Christus.

Hij kent de smart, Hij roept: vrees niet.

Gedicht: Als Jouw naam klinkt

*Als jouw naam klinkt
zie ik even
hoe je liep en wat je zei
wat er altijd is gebleven
van jouw leven diep in mij.*

*Nu jouw naam klinkt
komt tot leven
hoe jij mij hebt meegemaakt,
mee geschapen, weggegeven,
mijn bestaan hebt aangeraakt.*

*Als jouw naam klinkt
stroomt er water
uit mijn ogen, door mijn ziel.
Onze dromen, plan voor later,
tijd die in het water viel.*

*Nu jouw naam klinkt
wacht ik onder
onze levens eens een hand
ook al voelt nu alles zonder
God brengt ons weer in verband.*

Michiel de Zeeuw

Gedachtenis: De namen en het licht I

Muziek: Lied 139d - La ténèbre n'est pas ténèbre (Taizé)

*Heel het duister is vol van luister
Door uw licht
De nacht is als de dag net zo helder.*

Gedachtenis: De namen en het licht II

Muziek: Lied 139d: La ténèbre n'est pas ténèbre (Taizé)

Gedachtenis: De namen en het licht III

Muziek: Lied 139d: La ténèbre n'est pas ténèbre (Taizé)

Gebeden

Muziek: Lied 513: God heeft het eerste woord

1. God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

2. God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

4. God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Zegen

Over het kerkelijk jaar

Het nieuwe kerkelijk jaar begint bij de eerste adventszondag (vier zondagen voor kerst). In deze periode wordt de geboorte van Christus aangekondigd.

Met kerst vieren zijn geboorte en in de tijd daarna lezen we hoe zijn leven langzaam volgroeit door lijden en dood heen.

Met Pasen vieren we dat de dood niet het laatste woord heeft.

Na Pasen volgt de tijd waarin geoogst wordt wat er aan goeds gezaaid is.

In de laatste zondagen van het kerkelijk jaar gaat het over de voleinding van de wereld.

Zo volgt het kerkelijk jaar de levenscyclus van ons mensen.

Het begint bij 'in verwachting zijn', gaat langs geboorte, leven, dood en opstanding.

Tot slot scheidt het ons toekomstbeelden waarin de uiteindelijke bedoeling van ons leven en deze wereld oplicht.

Op deze laatste zondag ervaren wij de verbondenheid met wie ons zijn voorgegaan.

Bij de bloemschikking in de kerk

De rode rozen staan voor liefde en warmte.

Ze zijn met de Paaskaars verbonden met rode, witte en paarse linten.

De witte linten staan voor vrolijkheid en de lichtheid van het leven, de paarse voor verdriet en gemis. Door dat alles heen zijn wij verbonden met het licht van de eeuwige. Want 'Gods goedheid is te groot voor het geluk alleen'.

De klimop (hedera) staat voor trouw en eeuwig leven. Ze is altijd groen, klimt naar het licht en hecht zich.

De drie grote kaarsen op de spiegels werden in de viering aangestoken aan de Paaskaars bij het noemen van de namen. Daarbij werden woorden gezongen uit de Psalm van deze zondag: Psalm 139:

Heel het duister is vol van luister

Door uw licht

De nacht is als de dag net zo helder.

Vanuit de vlam van deze kaarsen kunnen de lichtjes die bij de namen horen worden aangestoken.
